

Γ

ΓΑΒΑΪΟΣ, Πέρσης, Σατραπὴς τῆς Φρυγίας, ἐπαρχίας εἰς τὴν Ἀσίαν.

ΓΑΒΡΪΑΣ, Ζ, Βαβυλίας.

ΓΑΓΓΗΣ, βασιλεὺς τῆς Αἰθιοπίας· λέγουσιν ὅτι ἦτο δέκα πήχεις τὸ μῆκος, καὶ ὠραῖος τὸ πρόσωπον ὡς οὐδεὶς ἄλλος τοῦ τότε καιροῦ. Τοῦτον ἐφόνευσεν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος.

ΓΑΔ, ἕβδομος υἱὸς τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, ἐκ τῶν δώδεκα υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ.

ΓΑΕΤΑΝΗΣ· οὗτος ἐκλέχθη Πάπας τὸ 1284. Εἶναι ὁ πρῶτος, ὃς τις ἐπρόσθεσε τὸν Ἰουδελαῖον τὸ 1300, καὶ πρῶτος ὃς τις ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν λαὸν με βασιλικὸν φόρεμα, καὶ με δύο κορώνας ἐπὶ κεφαλῆς, τὴν μίαν ἐπὶ τῆς ἄλλης, καὶ ἐπωνομάσθη ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων. Ὁ Νογάρειθ ἄρχισράτης τῆς Γαλλίας τὸν ὑπεχρέωσε νὰ πέσῃ ἀπὸ τὸν θρόνον του, καὶ συγχρόνως τὸν ἐφυλάκωσεν, ὅπου καὶ ἀπέθανε τὸ 1303, τὴν 16, Οκτωβρίου.

ΓΑΖΗΣ, Ζ, Θεόδωρος Γαζῆς.

ΓΑΪΑΝΟΣ, ἀπὸ τὴν Ἀραβίαν, ῥήτωρ καὶ σοφιστῆς, μαθητῆς Ἀψίνου τοῦ Γαδάρεως· ἔζη ἐπὶ Μαξίμου Σγορδιανοῦ. Συνέγραψε περὶ συντάξεως βιβλία πέντε, καὶ περὶ ῥητορικῆς.

ΓΑΪΟΣ, Δουέλλιος, ὁ ἐπωνομασθεὶς Νέπος, ὑπάτος τῶν Ῥωμαίων. Οὗτος πρῶτος ἐπολέμησε διὰ θαλάσσης, καὶ ἐκέρδησε νίκην· ἐκυρίευσεν πεντήκοντα πλοῖα τῶν ἐχθρῶν· μετὰ ταῦτα ἐσήκωσε τὴν πο-

λιορκίαν τῆς Σεγέσης, καὶ ἔλαβεν ἀμοιβὴν ἀπὸ τὴν Γερουσίαν, νὰ ὀνομάζεται ὁ πρῶτος θριαμβευτῆς τῆς θαλάσσης, τὸ 26. Π. Χ. καὶ νὰ παίζη μουσικὴ εἰς τὸν δεῖπνόν του. Ετύπωσε πρὸς τοῦτοις αὐτὸς καὶ νόμισμα, εἰς μνήμην τῆς ἐκστρατείας του, καὶ ὕψωσε καὶ πύργον, ὅσις σώζεται μέχρι τῆς σήμερον.

ΓΑΪΟΣ, Λουτάτιος Κατούλος, ὑπάτος τῶν Ῥωμαίων τὸ 242. Π. Χ. Ἐναυμάχησε μετὰ τοὺς Καρχηδονίους μετὰ τοῦ Δρεπάνου καὶ τῆς Αἰγούσης νήσου, καὶ ἐκυρίευσεν ἑβδομήκοντα πλοῖα τῶν ἐχθρῶν, καὶ κατεβύθισε πενήκοντα. Αὕτη ἡ νίκη ἐβίασε τοὺς Καρχηδονίους νὰ ζητήσωσι τὴν εἰρήνην.

ΓΑΪΟΣ, Κάσσιος Λογγῖνος· ἐχρημάτισε θυσσαυροφύλαξ τοῦ Κράσσου. Ἦτον ἀνὴρ πεπαιδευμένος ἐνασχολούμενος πάντοτε εἰς τὴν ἀνάγνωσιν. Ὁ Βαλλεῖος Πατέρκουλος λέγει, ὅτι ὁ Κάσσιος ἦτον στρατηγὸς ἐμπειρότατος, ὁ δὲ Βροῦτος τιμιώτατος, καὶ ὁ μὲν ἄξιος φιλίας, ὁ δὲ Κάσσιος μήτ' ἐχθρας.

ΓΑΛΑΤΩΝ, ζωγράφος, τοῦ ὁποίου ἀναφέρεται μία εἰκὼν παρισάνουσα τὸν Ομηρον πτόοντα τοὺς λοιποὺς ποιητάς.

ΓΑΛΒΑΝΗΣ Λουδοβίκος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Βολωνίαν τὸ 1731. ἦτον ἰατρός, φυσικὸς, καὶ φυσιολόγος ἐνδοξος. Οὗτος ἐστάθη ὁ πρῶτος, ὃς τις ἐφεῦρε τὸν ἠλεκτροσμὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ εἰς τὰ ζῷα.

E. M. K. II
IOANNINA 2006

Απέθανε τὸ 1798.

ΓΑΛΒΑΣ, Σέρβιος Σουλπίκιος, αυτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων· ἐγεννήθη τὸ 5. Π. Χ. εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἐκαμε ποτὲ μίαν κρίσιν σοφωτάτην, καθὼς ὁ Σολομὼν περὶ τοῦ παιδίου. Δύω ἄνθρωποι ἐφιλονεύκουν περὶ ἐνὸς ἀλόγου, καὶ ἦσαν μέρτυρες ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Λοιπὸν ὁ Γάλβας ἐπρόσαξε νὰ δέσουν τὰ ὄμματα τοῦ ἀλόγου, καὶ νὰ φέρωσιν, αὐτὸ ὅπου ευνήθως τὸ ἐπὸτιζον πρότερον, καὶ ἔπειτα νὰ σηκώσωσι τὸ κάλυμμα ἀπὸ τὰ ὄμματα του. καὶ ἐκ τούτου τὸ ἔλαβεν ἑκεῖνος, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν οἶκον εἰσῆλθε μόνον του. Ο Γάλβας ἐσάθη μέγας, ἐνόσω δὲν εἶχεν ἀναβεῖ εἰς τὸν θρόνον, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἐκαταγράσθη τὴν ἀρχὴν του, καὶ τὸν ἐφόνευσαν τὸ 69. Μ. Χ.

ΓΑΛΕΟΪΤΗΣ, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ναρβίαν πόλιν τῆς Ἰταλίας. Οὗτος ἐξέδωκε σύγγραμμα ἐπιγραφόμενον, περὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, τὸ ὁποῖον ἐπροξένησε μεγάλην ταραχὴν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Απέθανε εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ 1486. Μ. Χ.

ΓΑΛΕΪΤΗΣ, φίλος ἐπιστήμιος τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου Πτολεμαίου τοῦ Δάγου.

ΓΑΛΗΑΝΗΣ, Φερδινάνδος, Ἰταλὸς· συνέγραψε διαλόγους, περὶ ἐμπορείας τοῦ σίτου, καὶ περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν νομισμάτων. Διέτριψεν εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἀπέκτησε τὴν φιλίαν ὄλων τῶν πεπαιδευμένων, Αλεμβέρτου, Βολτέρ, καὶ ἄλλων πολλῶν. Απέθανε τὸ 1787.

ΓΑΛΗΝΟΣ, ἐγεννήθη εἰς τὴν Πέργαμον· ἔζη περὶ τὰ 193. Π. Χ. ὁ πατήρ του ὠνομάζετο Νίκων, περίφημος μαθη-

ματικός, ὃς τις ἐδίδαξα καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ὄλας, τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας· ἔπειτα ὁ Γαληνὸς ἐδιδάχθη τὴν Ἰατρικὴν, ἀπὸ τὸν Σάτυρον, Στρατόνικον, καὶ Αἰσχίωνα· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του, ἦλθεν εἰς τὴν Σμύρνην, καὶ ἤκουσε τοὺς Ἰατροὺς Πέλοπα, καὶ Πλατωνικὸν Ἀλδῖνον. Οὗτος ἐσάθη ὁ περιφημότετος Ἰατρός μετὰ τὸν Ἰπποκράτην· τόσας θαυμασὰς Ἰατρείας ἔκαμεν εἰς τὴν Ρώμην, ὅστε ἐνόμιζον, ἔτι μεταχειρίζεται μαγείας, καὶ ἐκ τούτου ἐβιάσθη νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν πόλιν· ἡ κράσις του ἦτο πολλὰ ἀδύνατος, καθὼς τὸ βεβαιοῖ ὁ ἴδιος, ἀλλ' ἐφθασεν εἰς ἕνα βαθύτατον γῆρας, διὰ τὴν καλὴν διαίταν καὶ τάξιν, τὴν ὁποίαν μετεχειρίζετο. Ἐσύνθεσε περίπου 200 βιβλία περὶ Ἰατρικῆς, καὶ ἀπέθανεν εἰς προβεσθηκυῖαν ἡλικίαν. Οἱ μετὰ τοῦτον Ἰατροὶ εἰς τοιαύτην ὑπόληψιν εἶχον τὰ βιβλία του, ὅσε νομίζοντες αὐτὰ κατὰ πάντα ἐντελέσματα, δὲν ἠέλησαν νὰ προσθέσωσιν, οὔτε εἰς τὴν Ανατομίαν, οὔτε εἰς τὴν Φυσιολογίαν, οὔτε εἰς ἄλλο μέρος τῆς Ἰατρικῆς· καὶ τοῦτο ἐπεκράτησε σχεδὸν 14. αἰῶνας.

ΓΑΛΙΛΑΪΗΣ Βικέντιος, υἱὸς τοῦ Γαλιλαίου, ἐνδοξὸς μηχανικός· ἐσάθη ὁ πρῶτος, ὃς τις μετεχειρίσθη τὸ ὥρολόγιον· Απέθανε τὸ 1649.

ΓΑΛΙΛΑΪΗΣ Γαλιλαῖος· ἐγεννήθη εἰς τὴν Πίζαν, πόλιν τῆς Ἰταλίας, ἐνδοξὸς φιλόσοφος καὶ μαθηματικός, ὃς τις ἐπωνομάσθη καὶ θεῖος. Απέθανεν εἰς τὴν Φλωρεντίαν, εἰς ἡλικίαν 78 χρόνων· εἶχε τυφλωθῆ πρό τριῶν ἐτῶν. Οὗτος ὁ μέγας ἀγὼν ἐφευρεν τὸ τηλεσκόπιον, μὲ τὸ ὁποῖον ἀνε-

κάλυψε θουνά εις την Σελήνην τὸ 1633. Τὸ ἱερὸν δικαστήριον τῆς Ρώμης τὸν ἐφυλάκωσε, καταδικάζον αὐτὸν διὰ τὰς καινοτομίας του.

ΓΑΛΙΨΝΟΣ Πούπλιος Λυκίνιος, υἱὸς τοῦ αυτοκράτορος Οὐαλεριανοῦ, ὃς τις ἔγινε καὶ διάδοχος τοῦ θρόνου, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του τὸ 260. Μ. Χ. Οὗτος ὁ ΓαλιΨνος ἐδόθη εἰς τὰς ἀσωτίας καὶ ἡδονάς, ἐνῶ τὸ ὑπῆκοόν του ἐσέναζε ἀπὸ τὴν δυστυχίαν, καὶ ὑπέφερε διαφόρους πολέμους· αὐτὸς δὲ μὲ ἀδιαφορίαν, ἦταν δοσμένος εἰς τὰς ἀσελγείας, καὶ εἰς ἄλλας ἡδονικὰς τέρψεις, διατρίβων εἰς τὴν Ρώμην, περικυκλωμένος ἀπὸ κόλκας καὶ πονηροὺς ἀνθρώπους, καὶ γυναῖκας ὡραίας· ἐπὶ τέλους Αὐρίλιος ὁ Δάξ, ποιμὴν τὸ ἐπάγγελμα, ἐκηρύχθη αυτοκράτωρ, καὶ ἐκυρίευσε τὸ Μιλάνον. ὁ δὲ ΓαλιΨνος ἐξεληθὼν νὰ τὸν πολεμήσῃ, ἐφονεύθη, μὲ τὸν υἱὸν του Οὐαλέριον.

ΓΑΛΛΟΣ ἢ Στυλιανὸς Βίβιος Τρεβονιακός· ἐκηρύχθη αυτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων τὸ 251. Μ. Χ. ἦτον ἀπὸ λαμπρὸν γένος, καὶ ἐσμίκρυνε τὴν δόξαν του μὲ τὰς ἀτίμους καὶ ἀνοσίους του πράξεις· οὗτος ἔκλεισε μίαν εἰρήνην μετὰ τῶν Γότθων, ὥστε δὲν ἐνθυμοῦνται πώποτε αἰσχροτέραν οἱ Ρωμαῖοι. αὕτη δὲ ἦτον, νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς Γότθους ἐτήσιον φόρον. Ἐπέφερε διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν· ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἔπεσεν ἡδὸργή εἰς τὸ βασίλειόν του, μίᾳ λοιμικῇ νόσος σφοδρωτάτη ἐμάστιξεν ὅλας τὰς ἐπαρχίας του, καὶ αὐτὸς ἐφονεύθη εἰς τὸν θρόνον ἀπὸ τοὺς στρατιώτας του, τὸ 253. Μ. Χ.

ΓΑΛΛΟΣ, Φλάβιος Κλαύδιος, υἱὸς Κωνσταντίνου, ἀδελφοῦ τοῦ Μεγάλου Κων-

σταντίνου, καὶ ἀδελφὸς Ιουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου· ἐκηρύχθη Καῖσαρ τὸ 331. Μ. Χ. παρὰ τοῦ αυτοκράτορος Κωνσταντοῦ τοῦ ἐξαδέλφου του. Ο Γάλλος οὗτος ἐφόνευσε τὸν Δομετιανὸν τὸν ἑπαρχον τοῦ Ανατολικοῦ μέρους τῆς ἐπικρατείας, καὶ τὸν Θεόφιλον τὸν διοικητὴν τῆς Συρίας. Λέγουσι δὲ, ὅτι ἐπεβουλευέτο νὰ ρίψῃ ἀπὸ τὸν θρόνον καὶ τὸν αυτοκράτορα Κωνσταντίνον, ὃς τις μαθὼν τὸ τοιοῦτον, ἐπρόσβαξε καὶ τὸν ἐφόνευσαν τὸ 354. Μ. Χ. εἰς ἡλικίαν, 29. ἐτῶν.

ΓΑΜΑΣ, Βάσκος ναύαρχος τῆς Πορτογαλλίας. οὗτος ἀνεκάλυψε τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας τὸ 1497. Μ. Χ. Ἐπέστρεψε τὸ 1502. μὲ 13 πλοῖα φορτωμένα θησαυρούς. Ἀπέθανε δὲ μὲ ἐπωνυμίαν, Ἀντιβασιλεὺς τῶν Ἰνδιῶν. τὸ 1525.

ΓΑΝΥΜΗΔΗΣ, υἱὸς τοῦ Τρωῶς, νέος εὐειδέστατος, τὸν ὁποῖον ἤρπασεν ὁ Ζεὺς εἰς τοὺς οὐρανοὺς, διὰ νὰ εἰνοχοῦ ἅπασαν τὴν θεότητα.

ΓΑΟΥΔΕΝΤΙΟΣ, περίφημος μουσικός. Συνέγραψε μίαν ἁρμονικὴν εἰσαγωγὴν, ἣτις ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Νεΐβομιου, μετὰ τῶν λοιπῶν μουσικῶν συγγραμμάτων. Ἐζη τὸ 130. Μ. Χ.

ΓΑΡΟΪΦΑΛΟΣ Μπερβενουῦτος· ἐγεννήθη εἰς τὴν Φερράραν, πόλιν τῆς Ἰταλίας, ἑνδοξὸς ζωγράφος· ἐπωνομάσθη Γαρούφαλος· διότι εἰς ὅλας τὰς εἰκόνας, τὰς ὁποίας ἔκαμνε, ἐζωγράφιζε καὶ ἑνα ῥόδον (γαρούφαλον). Ἀπέθ· τὸ 1695.

ΓΕΓΓΑΣ Γερόλιμος ζωγράφος, λιθοξόος, ποιητῆς Ἰταλός, καὶ μουσικός. Ἀπέθανε τὸ 1558. εἰς ἡλικίαν 40. ἐτῶν.

ΓΕΛΑΝΩΡ, ἀρχαῖος βασιλεὺς τοῦ Αργού, καὶ τελευταῖος τῆς γενεᾶς τοῦ Φο-

...ως, τὸν ἄποϊον ἀπέβαλεν ἑδαιμὸς
... τὸ βασιλεῖον Ἀπολόδου,

ΓΒΛΑΣΙΟΣ, Κυζικηνός, ἐπίσκοπος
...ασιαρσίας τὸ 490, Μ. Χ. Συνέγραψε
...αγμα τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, ἔ-
...ρον εἰς τὴν ἐν Εφέσῳ οἰκουμένην
...ρίτην Σύνοδον, καὶ μίαν σύνθεσιν τῶν
...γίων καὶ οἰκουμένηων συνόδων, ἐκ-
...δοθ. εἰς τὰ Παρισια τὸ 1599, μετὰ σημει-
...ώσεων.

ΓΕΛΑΙΟΣ Αὔλος, Ρωμαῖος, γραμμα-
...τικός περίφημος. Ἦνθη τὸ 190. Συνέγρα-
...ψε περὶ Ἀττικῶν νυκτῶν, βιβλία εἴκο-
...σι, τὰ ὅποια περιέχουν ἐπωφελεῖς εἰδή-
...σεις τῆς ἀρχαίας φιλολογίας. Ἐξεδό-
...θησαν τὸ 1706, ἐν Λουγδ. καὶ Βαταυ. με-
...τὰ σημειώσεων

ΓΕΛΩΝ, υἱὸς Διομήδους, περίφημος
...τύραννος τῶν Συρακουσίων· ἐγεννήθη εἰς
...τὴν πόλιν Γέλαν· ἐποθέσει πολὺ ἰνά λά-
...βη τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα, μετὴν θέλη-
...σιν τῶν Συρακουσίων· ὅθεν ἐπρόσταξε νὰ
...συναθροισθῶσιν ὅλος ὁ λαὸς μετὰ τὰ ὅπλα,
...διὰ νὰ κρίνουν περὶ τῆς πολιτικῆς του
...διοικήσεως καὶ ἀξιότητος. Οἱ δὲ Συ-
...ρακούσιοι τότε, παρέδωκαν τὴν πόλιν των
...εἰς αὐτὸν, καὶ τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον, καὶ
...τὸν παρεκάλεσαν νὰ τὰ δεχθῆ· ὅστις
...ἐξεληθὼν ἀσπλος τοῖς εὐχαρίστησε διὰ τὴν
...προσφορὰν. Εἰς τὸ 7. ἔτος τῆς βασιλείας
...του, ἠσθένησε ἀπὸ ὑδρωπικίαν, καὶ ἀ-
...πέθανε. Διεδέχθη δὲ τὸν θρόνον ὁ ἀδελφὸς
...του Ἰέρων.

ΓΕΛΩΝ, υἱὸς τοῦ Ηρακλέους. ἀπὸ αὐ-
...τὸν κατήγοντο οἱ Γέλωνες, οἵτινες κα-
...τώκουν εἰς τὸ δάσος τῆς Ταρταρίας, πλη-
...σίον τῆς Μαιώτιδος λίμνης. Οὗτοι εἰς
...τούς πολέμους ἔπινον αἶμα τῶν ἀλόγων.

ΓΕΜΙΝΟΣ, Ρόδιος, περίφημος Αστρο-
...νόμος. Συνέγραψεν εἰσαγωγὴν εἰς τὰ
...φανόμενα, ἧται σοιχεῖα Αστρονομίας.
...Ἦνθη τὸ 70. Π. Χ.

ΓΕΜΙΣΤΟΣ, Ζ. Γεώργιος Γεμιστός.

ΓΕΝΕΒΕΛΛΗΣ, Φεδερίκος Ἰταλός
...ἀπὸ τῆς Μάντουαν, εἰς τῶν πλέον πε-
...ριφήμων μηχανικῶν τοῦ αἰῶνός του. Ἡ
...βασιλισσα τῆς Ἀγγλίας Ελισάβετ, τὸν
...ἔστειλε πρὸς Βοήθειαν εἰς τὴν πολιορκί-
...αν τῆς Ανθέρσης, πόλεως τῆς Πραβαν-
...τίας τὸ 1585. ὅπου αὐτὸς κατασκεύασε
...μὲν ἐξολοθρευτικὰς μηχανὰς κατὰ τῶν
...πολιορκούντων, ἀλλὰ δὲν ἔλαβε καιρὸν
...νὰ τὰς δάλη εἰς πρᾶξιν, ἐπειδὴ οἱ πο-
...λιορκούντες διασμένοι, ἔκλεισαν εἰρήνην
...μὲ συνθήκας.

ΓΕΝΕΘΑΙΟΣ, ἀπὸ τῆν Παλαιστίνην,
...σοφιστῆς, μαθητῆς Μινουκιανοῦ, καὶ Ἀ-
...γαπητοῦ· βρῆθην εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ
...ἔτελειώσε τὴν σπουδὴν του. Συνέγραψε
...περὶ διαλέκτων, καὶ λόγους πανηγυρι-
...κούς πέντε, πρὸς τὸν Δαδοῦχον καὶ Ἀσ-
...κληπιάδην.

ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ, Σχολάριος, ὁ πρῶτος
...Πατριάρχης μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κων-
...σταντινουπόλεως· ἀνὴρ πεπαιδευμένος,
...καὶ θεολόγος ἀριστος. Συνέγραψε πολλὰ
...κατὰ Λατίνων, καὶ διάφορα θεολογικὰ
...συγγράμματα, τὰ ὅποια ἐξεδόθησαν εἰς
...τὸν τόμον τῆς ἀγάπης, καὶ κατ' ἰδίαν.
...Ἦνθη τὸ 1450, Μ. Χ.

ΓΕΝΝΕΡ, Ὀδοῦρτος, Ἰατρός Ἀγγλος,
...πρῶτος ἐφευρετῆς τῆς Βατζίνας, ἧτις
...ἐμποδίζει τὴν εὐλογίαν· δι' ἀμοιβὴν, τοῦ
...ἐδόθησαν ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν εἴκοσι χίλι-
...ἀδες λίρες τὸ 1798. ἐξέδωκε τὰς πρώ-
...τας του ἐφευρέσεις περὶ αὐτῆς.

E. V. P. K. JI
IOANNINA 2006

ΓΕΝΟΒΕΖΗΣ Αντώνιος, Ιταλός φιλόσοφος· ἐτάθη εἰς τῶν πρώτων, ὅσοι ἐκαλλιέργησαν τὴν φιλοσοφίαν εἰς τὴν Ἰταλίαν. Τούτου τὰ συγγράμματα εἶναι περὶ Φιλοσοφίας, Μεταφυσικῆς, Γεωργικῆς, καὶ ἕτερα. Ἀπέθανεν εἰς τὴν Νεάπολιν τὸ 1769.

ΓΕΝΤΙΑΝΗΣ Ματθαῖος, Ιταλός. Οὗτος διὰ τὰς διαφορὰς γνώμας, τὰς ὁποίας εἶχε περὶ θρησκείας, ἀπέρασεν εἰς τὴν Γερμανίαν τὸ 1566, διὰ νὰ τὰς μεταδώσῃ· ἀλλὰ τὸν ἔκαυσαν εἰς τὴν Βέρναν, πόλιν τῆς Γερμανίας, ὡς ὀπαδὸν τοῦ Σερβέτου, ἀλλ' αἱ γνώμαί του ἰδισώθησαν ἀβλαβεῖς. Ο Ἰταλός Λέλιος καὶ Φάουτος ὁ ἀνεψιός του, ἐτελειοποίησαν αὐτὰς μὲ συγγράμματα, καὶ ἔδωκαν τὸ ὄνομα ἐκείνης τῆς τολμηρᾶς αἵρέσεως· ὅτι κάμνει χρεία νὰ ἐξετασθῇ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον μὲ τὴν κρίσιν τῆς φιλοσοφίας.

ΓΕΝΤΙΟΣ βασιλεὺς τῶν Ἰλλυριῶν, ὅστις ἐδοτήθησε μὲ στρατιωτικὰς δυνάμεις, τὸν Περσέα βασιλέα τῆς Μακεδονίας, κατὰ τῶν Ῥωμαίων.

ΓΕΡΑΡΔΟΣ, ἐνδοξος ἀφρονόμος τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν θεωρίαν τῶν πλανητῶν, συγγραμματα, τὸ ὁποῖον ἐνομιζέτο διὰ πολλὸν καιρὸν ὡς κλασικόν. Ἀπέθανε τὸ 1290.

ΓΕΡΒΕΡΤΟΣ, Γάλλος, συνετός ἀνὴρ· ἔγινεν ἀρχιερεὺς εἰς τὴν Γεῖμην πόλιν τῆς Γαλλίας· ἐδιώχθη ἀπὸ τὸν θρόνον, καὶ κατετρέχθη πανταχόθεν μὲ τὸ μισητὸν ὄνομα τοῦ, ἀπατεῶν καὶ μάγος· διότι ἐδίδασκε τὰς ἀπλὰς ἀρχὰς τῆς μαθηματικῆς. Εἰς τοιαύτην περίστασιν δὲν ἐβοηθήθη, ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα, οὐδὲ ἀπὸ τὸν βασιλέα, ἐνῶ ὑπῆρξαν μα-

θηταί του. Κατέφυγεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅπου ἔλαβε τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ραυέντης καὶ εἰς ὀλίγον διάστημα καιροῦ διὰ προσταγῆς τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ μεγάλου Οθωνος, ἔγινε Πάπας, καὶ μετωνομάσθη Σίλβεστρος δεύτερος τὸ 999. Ἐκατόρθωσε μὲ τὸν καλὸν του τρόπον, καὶ ἠγαπήσθη μεγάλως ἀπὸ τὸν λαόν.

ΓΕΡΓΙΣ, Πέρσης, υἱὸς τοῦ Ἀρίζου, ἔχρημάτισε στρατηγὸς εἰς τὰ στρατεύματα τοῦ Ξέρξου. Ἡρόδοτος.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ, Καῖσαρ, υἱὸς τοῦ Δρούσου· ἔχρημάτισε περίφημος ἡγεμὸν, καὶ μὲ μεγάλην παιδείαν, κατὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ Οβιδίου. Οὗτος ἐγνώριζε καλῶς τὴν Ἑλληνικὴν, καὶ Λατινικὴν διαλέκτους· μετέφρασε τὰ φαινόμενα τοῦ Ἀρότου καὶ τὰ Προγνωστικά, τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν μετὰ τοῦ Ἀβιανού. Εἴη τὸ 10, Π.Χ.

ΓΕΡΜΑΝΟΣ· οὗτος εὐνουχίσθη μόνος του· ἔγινε κατ' ἀρχὰς ἐπίσκοπος τῆς Κυζίκου· τὸ δὲ 715, ἀνέβη εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐπειδὴ ἐναντιώθη μεγάλως Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων, τὸν εὐγαλαν ἀπὸ τὸν θρόνον, καὶ ἔζησεν ἔπειτα ὡς ἰδιώτης. Συνέγραψε ἀρκετὰ συγγράμματα, περὶ τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἐπιστολάς, καὶ ὁμιλίας ἕξ, εἰς τὰς ἐορτὰς τῆς Θεοτόκου.

ΓΕΣΙΟΣ, Ἰατροσοφιστής, ἀπὸ τὴν Ἀραβίαν. Εἴη ἐπὶ Ζήνωνος, καὶ τὸν εἶχον εἰς μεγάλην ὑπόληψιν. Οὗτος ἔκαυχᾶτο, ὅτι ἐσύστησε τὴν τέχνην τῆς Ἰατρικῆς.

ΓΕΣΝΕΡ, Σολομών, ἐνδοξος ποιητῆς βουκολικός· ἐσυγκρίθη μὲ τὸν Θεόκριτον καὶ Βιργίλιον. Οὗτος ὁ ἀγαπητὸς ποιη-

...ς, συνέγραψε διάφορα ποιήματα, τὰ
...ια ἦσαν καθαρὰ καὶ ὠραῖα, καὶ ἀπέ-
...εν εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Ζούρχ, πόλιν
...ῆς Σβικέρης τὸ 1788. εἰς ἡλικίαν 60.
...εῖν.

ΓΕΤΑΣ Σεπτίμιος, υἱὸς τοῦ αυτοκρά-
...τος Σεβήρου, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Καρα-
...άλλας· οὗτος ἦτον πολλὰ γλυκὺς, συμπα-
...θητικὸς, μετριόφρων, καὶ ἠγάπα τὰς
...τέχναις. Ὁ αυτοκράτωρ Σεβήρος ἠθέλη-
...εἰ γὰρ φονεῦσθαι, ὅλους τοὺς συνωμότες τοῦ
...Αλβίνου, καὶ Νίγρου· ὁ Γέτας ἦτον εἰς
...ἡλικίαν 8 χρόνων, καὶ βλέπων τὸ με-
...λετώμενον, ἐλυπήθη καὶ παρεκάλεσε τὸν
...πατέρα του γὰρ τοὺς συγχωρήσθαι· ὁ δὲ ἄ-
...δελφὸς τοῦ Καρακάλλας, τὸν παρεκίνησε
...γὰρ φονεῦσθαι οὐ μόνον αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ
...τὰ τέκνα των, πρὸς τὸν ὁποῖον ἴδυσ-
...ρέστηθαι ὁ Γέτας εἶπε· « σὺ δὲν λυπη-
...σαι τὸ αἷμα τῶν ἀνθρώπων; βέβαια εἰς
...περίσσειαν δὲν θέλεις λυπηθῆναι καὶ τὸν ἴ-
...διο, ἀδελφόν σου. », τῷ ὄντι οὕτως ἠ-
...κολούθησε· διότι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ
...Σεβήρου, ὁ Καρακάλλας ἐμαχαίρωσε τὸν
...ἀδελφόν του Γέταν, εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς
...μητρὸς τοῦ Ιουλίας, ἧτις ἐπληγώθη καὶ
...αὐτὴ εἰς τὴν χεῖρα τὸ 212. Μ. Χ. καὶ
...οὕτως ὁ Γέτας ἔλαβε τέλος τὸ 23. ἔτος
...τῆς ἡλικίας του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ἰταλὸς ἀπὸ τὴν Σιέναν,
...ἐνδοξὸς ἀρχιτέκτων καὶ λιθεξὸς· ἐγνώ-
...ριζεν ἄριστα καὶ τὴν ζωγραφικὴν. Οὗτος
...ἔκαμε τὸ παλάτιον τοῦ Δουκὸς εἰς τὸ Οὐρ-
...βίνον. Ἀπέθανε τὸ 1470.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ἰταλὸς, περίφημος ζω-
...γράφος, καὶ κάλλιτος μουσικὸς. Ἀπέθα-
...νεν εἰς ἡλικίαν 59, ἐτῶν, ἀπὸ δυσαρ-
...κειαν τινά, ἧτις τοῦ προῆλθε ἀπὸ μί-

αν ἐρωμένην του· τὸ 1511.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ὁ μοναχὸς, καὶ ἠγούμε-
...νος· οὗτος ἐχρημάτισε καὶ σύγγελος τοῦ
...Ταρασίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλε-
...ως· ἐπεχείρησε γὰρ συγγράψῃ τὰ ἀπὸ κτί-
...σεως κόσμου συμβάντα, μέχρι τοῦ 800.
...Μ. Χ. ἀλλ' ἀποθανὼν ἀρῆκεν αὐτὸ ἀ-
...τελές· εἶχε δὲ προχωρήσει τὸ σύγγραμ-
...μά του ἕως τῶν χρόνων Διοκλητιανοῦ.
...Ἐζη τὸ 790. Μ. Χ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ὁ Παχυμέρης· ἐγεννήθη
...εἰς Νίκαιαν τὸ 1242. Οὗτος κατήγετο
...ἀπὸ τὰς οἰκογενείας τῶν Γραικῶν, οἵ-
...τινες κατέφυγον ἐκεῖ εἰς τὸν καιρὸν τῆς
...ὑπὸ τῶν Λατίνων ἀλώσεως τῆς Κων-
...σταντινουπόλεως· ἦλθεν εἰς αὐτὴν τὴν
...πόλιν τὸ 19. ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐτι-
...μήθη μεγάλως ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μιχα-
...ῆλ τοῦ Κομνηνοῦ, καὶ τοῦ Παλαιολό-
...γου, καὶ ἔλαβε πρῶτον τὸ ἀξίωμα τοῦ
...Διακόνου, τοῦ Ἱερομνήμονος καὶ τοῦ
...Πρωτεκδίκου. Ἐζη τὸ 1340.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ὁ Γεμισὸς, ὅστις ὠνομάσ-
...θη καὶ Πλήθων, ἐγεννήθη εἰς τὴν Κων-
...σταντινούπολιν· ἦτο δὲ φιλόσοφος Πλα-
...τωνικὸς, καὶ εἰς ἄκρον πεπαιδευμένος
...ἀνὴρ. Διδάσκαλός του ἐχρημάτισε Βησ-
...σαρίων ὁ Καρδηάλιος. Ἦτον ἀγαπητὸς
...πολλὰ τοῦ βασιλέως Μιχαῆλ τοῦ Πα-
...λαιολόγου· λέγουσιν ὅτι ἐφθασεν εἰς ἡ-
...λικίαν ἑκατὸν χρόνων. Συνέγραψε πολ-
...λα συγγράμματα, καὶ περὶ τῆς ἐκπο-
...ρεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ περὶ
...Ἀρετῶν. Ἐζη τὸ 1430. Μ. Χ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ὁ Πισειδίου· ἦτον ἀπὸ τὴν
...Πισειδίαν, ἐχρημάτισε διάκονος καὶ χαρ-
...τοφυλαξ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Με-
...γάλης Ἐκκλησίας. Ἦνθει εἰς τοὺς χρό-

νους τοῦ Ηρακλείου, καὶ εὐδοκίμησεν εἰς τὴν Γητορικὴν. Ἐκ τῶν ποιημάτων του ἐξεδόθησαν μόνον, τὸ περὶ Κόσμου Ἰαμβικόν, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ Σουΐδας λέγει, ὅτι συνίσταται ἀπὸ 3000 στίχους, καὶ ἄλλα παρόμοια. Ἄλλο Ἰαμβικὸν ποίημα εἰς τὸν ναὸν τῶν Βλαχερνῶν, ἐξεδόθησαν τὸ 1772, ἔζη περὶ τὰ 630, Μ. Χ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ὁ Τραπεζούντιος, ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ὀλίγον πρὸ τοῦ Θεοδώρου Γαζῆ, ἐργασίας διδάσκαλος τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας εἰς τὴν Βικεντίαν τὸ 1426, εἰς τὴν Βενετίαν τὸ 1430, καὶ εἰς τὴν Ρώμην τὸ 1440. Ἐξέδωκε μίαν σύγκρισιν, μεταξὺ Ἀριστοτέλους καὶ Πλάτωνος, ἣτις ἐξάθη αἰτία καὶ ἐσυγχίσθη μετὰ τοὺς ὀπαδοὺς τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Αἵρέσεως. Ἀπέθανεν εἰς τὴν Ρώμην τὸ 1484, εἰς ἡλικίαν πολλὰ προβάθηκυϊαν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ὁ Κύπριος, ὅστις περὶ τὰ 1283 ἐξάθη ἕξ χρόνους Πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἦτον εἰς τῶν σοφωτέρων Λεξικογράφων τῆς Δυτικῆς Εκκλησίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ἀσκαπηνός, γραμματικὸς κάλλιπος, ἔζη τὸ 1310. Συνέγραψε περὶ συντάξεως ῥημάτων, καὶ ἐν λεξικὸν τῶν Ἀττικῶν λέξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ὀμωνομαθεὶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν του χοιροβοσκός, περίφτημος γραμματικὸς τοῦ τετάρτου αἰῶνος. Ἀφησεν ὀλίγα συγγράμματα. ἔζη τὸ 400, Μ. Χ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Διαϊρέτης, ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Οὗτος ἐσχολίασε τὸ περὶ διαίρεσεως κεφάλαιον τοῦ Ἑρμωγένους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ἑρμώνιος, Σπαρτιάτης, οὗτος εὕρισκόμενος εἰς τὴν Ρώμην, ἐξάλη ἀπὸ τὸν Πάπα Σίξτον εἰς τὴν Ἀγ

γλίαν, διὰ νὰ διορθώσῃ ἀναγκαίως τινὰς Ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις, εἰς δὲ τὴν ἐπιτροπὴν του διαβὰς ἀπὸ τὰ Παρίσια, ἐμεινεν ἐκεῖ, καὶ ἐδίδασκεν ἐπὶ δημοσίῳ καθεδρᾷ τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον. Σώζονται αὐτοῦ εἰς πολλὰς βιβλιοθήκας, ἁραιότατα χειρόγραφα. ἔζη τὸ 1470, Μ. Χ.

ΓΕΩΦΡΙΟΣ, Χῶσερ, πατὴρ τῆς νέας Ἀγγλικῆς ποιήσεως. Ἀπέθανε τὸ 1400, Μ. Χ.

ΓΙΑΚΟΜΟΣ, διάδοχος τοῦ θρόνου τῆς Ἀρβραγωνίας, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του. Οὗτος ὁ Πρίγγιψ ἔμοι μετὰ τὸν Πέτρον Νολάσκον ἐσύναξαν χρήματα, διὰ νὰ ἐξαγώρᾳσσι τοὺς χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν αἰχμάλωτοι εἰς τοὺς Τούρκους. Σχεδὸν ἐξήκοντα χρόνους ἐπολέμει μετὰ τοὺς Ἀφρικανούς, ἀλλὰ τέλος ἔλαθε κακὴν φήμην διὰ τὰς ἀσωτίας του. Ἀπέθανε τὸ 1276, Μ. Χ.

ΓΙΑΝΝΟΣ Πέτρος, Ἰταλὸς, ἐπίσημος ἱστορικὸς, καὶ μαθηματικὸς. Συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τῆς Νεαπόλεως, διὰ τὴν ὁποίαν κατετρέχθη ἀπὸ τοὺς Γωμαίους, καὶ τέλος πάντων ἐβλήθη εἰς φυλακὴν ὅπου μετὰ ἑνδεκα χρόνους ἀπέθανε.

ΓΙΑΡΔΙΝΗ Μαρία, ἀπὸ τὴν Νορμανδίαν ἐπαρχίαν τῆς Δυτικῆς Γαλλίας, γυνὴ ἑνδοξος καὶ πολλὰ πεπαιδευμένη, ἐλθοῦσα εἰς τὰ Παρίσια εἰς ἡλικίαν 20, χρόνων, ἐγνωρίσθη μετὰ τοὺς σοφοὺς, συνέγραψε διάφορα βιβλία περὶ ἔρωτος, περὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας, καὶ περὶ ἄλλων διαφορῶν.

ΓΙΑΣΜΑΝ Ἀβέλης ὁ Κούκ, περὶ τὸν δέκατον ἑβδομον αἰῶνα. Οὗτος ἀνεκάλυψε νέα μέρη, ἐπάνω εἰς τὴν νέαν Οὐλλαν-

θίαν· Απέθανε δὲ τὸ 1642.

ΓΙΓΛΗΣ Γιρόλαμος, Ἰταλὸς, ἀπὸ τὴν Σιένα, περίφημος ποιητὴς, ὅστις συνέγραψε καὶ τινὰ βιβλία. Απέθανε δὲ τὸ 1772.

ΓΙΟΒΙΝΑΛΗΣ, Ἰταλὸς, λαμπρὸς ποιητὴς Σατυρικός τοῦ δευτέρου αἰῶνος, ἐπὶ Νέρωνος· ἐξάλη γὰρ διωκτικῆς στρατευμάτωνά τινὰ εἰς τὴν Λυδίαν. Απέθανε δὲ περὶ τὰ 128. Μ.Χ.

ΓΙΟΜΕΛΛΗΣ, Νικόλαος, Ἰταλὸς, συνθετὴς τῆς Μουσικῆς. Συνέγραψε βιβλία μουσικῆς, τὰ ὅποια εἶναι εἰς μεγάλην ὑπόληξιν. ἀπέθανε τὸ 1774.

ΓΙΟΝΕΣ, Παῦλος, ὁ πρῶτος ναυτικός τῆς Ἀρκτικῆς Ἀμερικῆς. Εἰργασθὴ εἰς τὴν Σκωτίαν, ἐπαρχίαν τῆς μεγάλης Βρετανίας. Τὸ 1775, ἀπέβη εἰς τὴν Ἀρκτικὴν Ἀμερικὴν· ἡ κυβέρνησις τοῦ ἔδωκεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του ἕνα πλοῖον· τὸν δὲ ἀκόλουθον χρόνον ἔγινε ναύαρχος μετὰ τὴν ἀδρείαν του, καὶ ἐφέλησε μέγαν τὴν Ἀμερικὴν. Απέθανε δὲ εἰς τὸ Ηαρίσιον τὸ 1792.

ΓΙΟΤΟΣ, Ἰταλὸς, ἐπίσημος ζωγράφος, ἐπὶ τῆς μεγάλης θύρας τοῦ ἁγίου Πέτρου εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου φαίνεται μία εἰκὼν, τὴν ὅποιαν αὐτὸς ἐξωγράφησε, καὶ παριστάνει τὸ πλοῖον τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, τὸ ὅποιον τεράττεται ἀπὸ τὴν θαλασσοταραχὴν. Απέθανε εἰς τὴν Φλωρεντίαν τὸ 1336.

ΓΙΟΥΓΟΥΡΤΑΣ, βασιλεὺς τῆς Νουμιδίας, ἐπαρχίας τῆς Ἀφρικῆς, υἱὸς τοῦ Μαναβάλ· οὗτος ἀνετράφη εἰς τὴν ἀδελφὴν τοῦ πατρὸς του, ὅστις μετὰ τὸν θάνατόν του, τὸν ἀφῆκεν ἐπίτροπον εἰς τὰ δύο τοῦ παιδία Ἀδερβάλου, καὶ Θέμψα-

λον, τὰ ὅποια αὐτὸς ἐφάνευσεν μετ' ὀλίγου καιροῦ διάστημα. Ἦτον μέγας ἐχθρὸς τῶν Ῥωμαίων, οἵτινες ἦσαν σύμμαχοι τοῦ Ἀδερβάλου, καὶ ἐκίνησαν πόλεμον κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' αὐτὸς διέφθειρε μὲ χρήματα τὸν Ἰπατον Καλπούρνιον Μπέσιαν, καὶ πολλοὺς ἄλλους σημαντικούς τῶν στρατευμάτων, καὶ οὕτως διελύθη ἡ κατ' αὐτοῦ ἐκστρατεία τῶν Ῥωμαίων. Ελεγε δὲ μὲ καταφρόνησιν, ὅτι ἡ Ῥώμη εἶναι φιλόργυρος, καὶ δίδεται αὐτοβελήτως, εἰς ὅποιον ἔχει χρήματα γὰρ τὴν ἀγοράσῃ. Μετὰ δύο χρόνους ὁμοῦς ἐνικήθη ἀπὸ τὸν Μάριον μητροῖόν του, ὅστις τὸν παρέδωκεν εἰς χεῖρας τοῦ Σύλλα τὸ 106. Π.Χ. καὶ τὸν ἔφεραν εἰς τὴν Ῥώμην μὲ θρίαμβον, ὅπου καὶ ἐφυλακώθη καὶ ἀπέθανε.

ΓΙΟΥΜΠΑΣ, βασιλεὺς τῆς Αἰθιοπίας· ὅστις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του Θεψάλου, ἔγινε διάδοχος τοῦ θρόνου, καὶ συνεμάχησε μὲ τὸν Πομπηῖον κατὰ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Πομπηῖου ἐνικήθη ἀπὸ τὸν Καίσαρα, καὶ φεύγων ἐπρόσβαξε τὸν συντροφόν του Πετρέγιον, καὶ τὸν ἐφάνευσεν, τὸ 46. Π.Χ.

ΓΙΟΥΝΕΪΔΗΣ, Ἀμπου-Χασσέμ, ἐνδιξος διδάσκαλος Ὀθωμανός· οἱ Ὀθωμανοὶ τὸν δοξάζουν, ὡς ἅγιον. οὗτος ἐσυμβείβηκε γὰρ λέγει, ὅτι ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ φρόνησις ἐνὸς ἀνθρώπου τιμᾶται, καθὼς αὐτὸς τὴν μεταχειρίζεται· ἐάν τις τιμᾷ τοῦτον τὸν κόσμον δὲν ὠφελεῖ· διότι ὁ κόσμος εἶναι μάταιος, ὅμως ἐάν τιμᾷ τὴν ἀλλήν ζωὴν, ὁ Θεὸς τοῦ δίδει τὴν ἀμοιβήν. Ὅστις τιμᾷ τὸν Θεὸν περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο πρᾶγμα, ἡ ἀμοιβή

του είναι ασύγκριτος. Απέθανε δὲ τὸ 909. Μ.Χ.

ΓΙΡΑΛΔΗΣ, Γρηγόριος, Ιταλός, ἀπὸ τὴν Φλωρεντίαν. ἀνὴρ μὲ διαφόρους διαλέκτους, καὶ καλὸς μαθηματικός· οὗτος ἐξέδωκε πολλὰ συγγράμματα, καὶ ἀπέθανε τὸ 1562. Μ.Χ.

ΓΙΡΘΙΑ, γυνὴ ἀνδρείαι· αὐτὴ ἤκουσεν ἀπὸ τὸν ταχυδρόμον, ὅτι ὁ ἀνεψιὸς τῆς Αγρότατος ἐφονεύθη εἰς τὴν μάχην, καὶ ἡ ψυχὴ τῆς ἐμεινε διόλου ἀτάραχος, καὶ εἶπεν, ὅταν ὁ ἀνεψιὸς μου ὑπῆγε νὰ πολεμήσῃ μὲ τοὺς ἐχθρούς, ἤξευρα, ὅτι, ἢ ἐμελλε νὰ ἀποθάνῃ, ἢ νὰ φονεύσῃ τοὺς ἐχθρούς, εὐχαριστοῦμαι μεγάλως ὅτι αὐτὸς ἀπέθανε μὲ γενναϊότητα, καὶ μὲ τὴν ἀνδρείαν του ἐτίμησε τὸν ἑαυτόν του, τὴν πατρίδα του, καὶ τοὺς γεννητόρας του, παρὰ ἐὰν ἤθελε ζῆσει πολλοὺς χρόνους ὀκνηρὸς, καὶ ἀκίνητος.

ΓΙΡΩΛΑΜΟΣ, φίλος, καὶ μαθητὴς τοῦ Ιωάννου Οὐβή, καὶ εἰς τῶν ὑπερασπιζομένων τὸ δόγμα τοῦ διδασκάλου του, τὸ 1415, ἐπροσκλήθη εἰς τὸ συνέδριον τῆς Κωνσταντίας πόλεως εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ φάσας αὐτοῦ καταδικάσθαι εἰς φυλακὴν, μὲ πρότασιν τοῦ, ἢ νὰ παραιτηθῇ τοῦ δόγματος τοῦ διδασκάλου του, ἢ, ὅτι θέλουν τὸν κάψαι ζωντανόν. αὐτὸς δὲ φυβηθεὶς, παραιτήσῃ τὸ δόγμα, καὶ ὠνειδίσθη διὰ τὴν ἀδυναμίαν του· ἀλλ' εἰς ὀλίγον διάστημα καιροῦ ἐφανέρωσε ἐκ δευτέρου τὰ αἰσθηματὰ του εἰς τὰ περὶ τοῦ δόγματος, καὶ ἐπροσκλήθη πάλιν εἰς τὸ συνέδριον, καὶ ὠμολόγησεν, ὅτι ἐπιθυμεῖ μεγάλως νὰ ἀποθάνῃ εἰς τὸ δόγμα του, καὶ ἐπάνω εἰς τὰς φλόγας τοῦ πυρός, καὶ οὕτω κατα-

δικασθεὶς, ὑπῆγε καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν φλόγα τοῦ πυρός, μὲ μεγάλην χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν.

ΓΙΣΑΙΕΡΗΣ Μικέλῃς, Ιταλός, ἐκλέχθη Πάπας τὸ 1566, καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα Πίος πέμπτος· περιφτημὸς διὰ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ ἀφιλοκέρδιαν του. Οὗτος πρῶτος μετὰ ὀκτὼ αἰῶνας ἀκύρωσε τὴν παλαιὰν συνήθειαν, τοῦ νὰ πληρώνου εἰς τοὺς Ἱερεῖς, διὰ νὰ λαμβάνουν τὴν συγχώρησιν. Απέθανε δὲ περὶ τὰ 1572. Μ.Χ.

ΓΛΑΥΚΙΠΠΗ, μία τῶν πενήκοντα θυγατέρων τοῦ Δαναοῦ, ἣτις ἐφόνευσεν τὸν ἀνδρα τῆς Ποτάμονα. Αἰσχιν.

ΓΛΑΥΚΟΣ, Ἕλληνας, ἀπὸ τὸ Ἄργος.

ΓΛΑΥΚΩΝ, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος· τούτου φαίνονται εἰς μίαν ἐκδοσιν ἐννέα διάλογοι, Φεῖδωλος· Εὐριπίδης· Ἀμόντιχος· Εὐθίας· Λυσιθείδης Ἀριστοφάνης· Κέφαλος· Ἀναξίφημος· Μενέξενος. ὑπάρχουν καὶ ἕτεροι τριάκοντα δύο ὑπὸ τὸ ὄνομά του, ἀλλὰ νομίζονται νόθοι.

ΓΛΥΚΑΣ, Ζ. Μιχαὴλ Γλυκᾶς.

ΓΝΕΪΟΣ, καὶ Σέξτος, υἱοὶ τοῦ Πομπηίου, ἐξεστράτευσαν κατὰ τῆς Ἰσπανίας, ἀλλ' ὁ Καῖσαρ τοὺς ἐνίκησεν εἰς τὴν μάχην τῆς Μούνδας τὸ 45. Π.Χ. καὶ ὁ μὲν Γνεῖος ἐφονεύθη, ὁ δὲ Σέξτος ἀπέρρασεν εἰς τὴν Σικελίαν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐκυρίευσεν· ἔπειτα δὲ ἐνικήθη ἀπὸ τὸν Αὐγούστον, καὶ ἔφυγεν εἰς τὴν Ἀσίαν μὲ ἑπτὰ μόνον πλοῖα, ἐκ τῶν 350, τὰ ὁποῖα εἶχε πρότερον πολεμῶν· τέλος κατέφυγεν εἰς τὴν Ἀρμενίαν, ὅπου καὶ ἐφονεύθη τὸ 35. Π.Χ.

ΓΝΕΟΣ Νέβιος· ἐγεννήθη εἰς τὴν Καμπανίαν, ἐπαρχίαν τῆς Ἰταλίας· ποι-

της Λατίνος ἀρχαιότατος. Εξή το 230. Π.Χ. Οὗτος ἐσύνθεσεν ἕνα μέγα πλήθος τραγωδιῶν καὶ κωμωδιῶν Σατυρικῶν, καὶ ἕν ποιήμα διὰ τὴν πρώτην μάχην Πανίκαν.

ΓΝΩΣΙΔΗΜΟΣ, τύραννος τῆς πόλεως Θραϊοῦ· ἐν Εὐβοίᾳ. Αἴσχ.

ΓΟΥΓΓΑΟΣ, Ἕλληνας, ἀπὸ τὴν Ερέτριαν· ὅστις ἐξορισθεὶς ἀπὸ τὴν πατρίδα του, κατέφυγεν πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν Ξέρξην, παρὰ τοῦ ὁποίου ἔλαβε δωρεάν τὰς πόλεις, Μυρίναν καὶ Γρύνιον. Θου. 128.

ΓΟΥΓΟΡΑΣ, Λοδοβίκος, Ισπανός, ἐπωνομάσθη Πρίγγυψ τῶν ποιητῶν τῆς Ισπανίας.

ΓΟΥΔΟΝΗΣ Κάρλος, Ιταλός, ἐγεννήθη εἰς τὴν Βενετίαν τὸ 1707. περιφημος ἀνακαινιστῆς τοῦ Ἰταλικοῦ Θεάτρου· οὗτος ἐπαγγέλετο τὴν νομικὴν εἰς τὴν πατρίδα του, ἔπειτα ὑπῆγεν εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου καὶ ἐδίδασκε Πρωγγιπέσσας τὴν Ἰταλικὴν διάλεκτον, εἰς τὸν ὁποῖον ἔδιδαν καὶ μισθόν, 4000. λίρας τὸν καθέκαστον χρόνον. Μετὰ τὸν θάνατόν του, ἐλάμβανεν ἡ γυνὴ του ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, τὰ δύο τρίτα τοῦ μισθοῦ του.

ΓΟΥΔΣΜΙΘ, Ἰρλανδός, περιφημος ἱστορικός· συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, τῆς Ρώμης, καὶ τῆς Ἀγγλίας. Ἀπέθανε τὸ 879. Μ.Χ.

ΓΟΥΔΙΟΣ Γιάκομος, ἑνδοξὸς διδάσκαλος, Ἀραβ, καὶ ὁ πλέον σοφὸς τοῦ αἰῶνος του εἰς τὰς Ἀσιατικὰς διαλέκτους· οὗτος συνέγραψε ἕνα Λεξικὸν Ἀραβικόν, καὶ ἕνα Περσικόν, καὶ διαφόρους ἄλλας ἱστορίας. Ἀπέθανε τὸ 1667. Μ.Χ. εἰς ἡλικίαν 70, χρόνων.

ΓΟΝΖΑΓΑ Ιουλία, γυνὴ τοῦ Βεσπεσιανοῦ Κολόνα, ἦτον πολλὰ ὠραία, καὶ τὴν φήμην εἶχεν, ὥστε ὁ Σουλεϊμάνης ὁ δεύτερος τὴν ἠγάπη χωρὶς νὰ τὴν ἴδῃ, ὅθεν διώρισεν τὸν ναύαρχον τοῦ βασιλείου τοῦ Ἀλγερίου, νὰ ὑπάγῃ νὰ τὴν κλέψῃ τὸ 1540. αὐτὸς δὲ ὑπῆγε διὰ νυκτός, καὶ ἐκυρίευσεν τὴν χώραν. ἄλλ' ἡ Ιουλία ἀκούσασα τὴν ταραχὴν ἐφυγε γυνὴ ἀπὸ τὸν οἶκόν της, καὶ ἐφυλάχθη εἰς τὰ πλησίον βουνὰ τῆς πολιτείας· μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός της δὲν ἠθέλησε πλέον νὰ ὑπανδρευθῇ.

ΓΟΥΓΙΑΣ, υἱὸς τοῦ Καρμαντίδου· ἐγεννήθη εἰς τὸ Λεοντῖνον τῆς Σικελίας, ἐχρημάτισε ῥήτωρ καὶ σοφιστῆς περιφημότετος, καὶ ἔρθεσεν εἰς τὸσαύτην ἐντέλειαν τῆς τέχνης, ὥστε ἀπετόλμα νὰ λέγῃ εἰς τοὺς ἀκροατάς του, προβάλλετε, καὶ εὐθὺς ἐκ τοῦ προχείρου ἔδιδε τὴν λύσιν τοῦ προβαλλομένου, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν ἦτον. Ἀπέθανε τὸ 454. Π.Χ. εἰς ἡλικίαν 108, χρόνων. Ἐκ τῶν συγγραμμάτων του σώζονται μόνον δύο λόγοι. Ἐλένης ἐγκώμιον· καὶ Ἀπολογία Παλαμίδου· ἐξεδόθησαν εἰς τὴν συλλογὴν τῶν Ἑλλήνων ῥητόρων ὑπὸ τοῦ Ραϊσκίου.

ΓΟΥΓΙΩΝ, Ἕλληνας ἀπὸ τὴν Ερέτριαν, ἀδελφὸς τοῦ Γουγγύλου, ὅστις φυγὼν ὡς ἐξόριστος ἀπὸ τὴν πατρίδα του, ἤλθεν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Περσίας, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ αὐτοῦ ὡς δῶρον, τὴν πόλιν Γάβριον. Ξου.

ΓΟΥΓΟΣ, υἱὸς τοῦ Χέρσιος, βασιλεὺς τῆς ἐγκύπτου Σαλαμῖνος, ἐπὶ τῶν χρόνων Δαρείου τοῦ Ἰσάσπου.

ΓΟΥΔΙΑΝΟΣ ὁ νέος, ἐκγονὸς τοῦ γέ-

ροντος Γορδιανού· ἐσάθη Καῖσαρ εἰς τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας του· φθάσας εἰς ἡλικίαν 18 χρόνων, ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν Ταρκιλίαν θυγατέρα τοῦ Ημιθέου, τὸν ὁποῖον ὁ Γορδιανὸς ἔκαμεν ὑπατον τοῦ Πραιτωρίου, καὶ ἐκινήθη εἰς πόλεμον κατὰ τοῦ Σαπόρου βασιλέως τῶν Περσῶν. Επολέμησε πρῶτον τοὺς Γότθους· ἀπέρασε τὸν Ἑλλήσποντον καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Συρίαν, ἐπολέμησε μὲ τὸν Σαπόρην, καὶ τὸν ἐνίκησεν· ἐκυρίευσε πολλὰς πόλεις, καὶ ἐπαρχίας· Φίλιππος τις δεύτερος Ὑπαρχος τοῦ Πραιτωρίου τὸν ἐφόνευσε τὸ 244. Μ. Χ.

ΓΟΡΔΙΣ, υἱὸς τοῦ Τριπολέμου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὠνομάσθη ἡ Γορδιαία πόλις τῆς Φρυγίας. Στεφ. Βυζ.

ΓΟΡΗΣ, Αντώνιος, Ἰταλὸς, ἀπὸ τὴν Φλωρεντίαν, ἀρχαιολόγος ἐνδοξος. Οὗτος ἐλάμπρυνε τὴν ἀρχαιότητα καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Τρσκάνης. Απέθ. τὸ 1757. Μ. Χ.

ΓΟΥΑΔΑΝΙΟΔΟΣ, Φίλιππος, σοφὸς διδάσκαλος, Αραβ, εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Ρώμης. Οὗτος μετέφρασεν εἰς τὸ Ἀραβικὸν τὴν Ἀγίαν Γραφήν, καὶ ἔκαμε μίαν ἀπολογία εἰς τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν, κατὰ τοῦ περιφήμου Ἰατροῦ Μωαμεθανοῦ Αχμέτ, υἱοῦ τοῦ Τζίν-Αμπέ. Απέθανε εἰς τὴν Ρώμην τὸ 1659.

ΓΟΥΑΖΗΣ, Μάρκος, Ἰταλὸς, ἀπὸ τὸ Παταύιον. Οὗτος συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τῶν πολέμων τοῦ αἰῶνος του, μὲ λεπτομερεῖς ἐκθέσεις. Απέθ. τὸ 1550.

ΓΟΥΑΡΙΝΟΣ, Ἰταλὸς, διδάσκαλος τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης καὶ Λατινικῆς.

ΓΟΥΑΙΪΝΟΣ, Ἰταλὸς, περίφημος Ἀρχιτέκτων, καὶ μαθηματικός.

ΓΟΥΕΡΚΙΝΟΣ, Φραγγῖσκος, Ἰταλὸς,

περίφημος ζωγράφος· λέγουσιν, ὅτι ἦ ἔσσις ἡ βασίλισσα τῆς Σβεκίας, τὸν ἐτίμησε μὲ μίαν ἐπίσκεψιν, καὶ τοῦ ἐπίασε τὴν χεῖρα, ἐπιλέγουσα, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἐγγίσῃ χεῖρα, ἣτις κάμνει πράγματα θαυμάσια. Απέθ. τὸ 1667.

ΓΟΥΪΑΡΔΙΝΗΣ, Φραγγῖσκος, Ἰταλὸς ἀπὸ τὴν Φλωρεντίαν, ἐνδοξος ἱστορικός· συνέγραψεν ἱστορίαν ἀπὸ τὰ 1490 ἕως τὸ 1533. διὰ τὴν ὁποίαν τοῦ ἔδωκαν ἐπώνυμον τὸ Ἡρόδοτος καὶ Θουκυδίδης Φλωρεντῖνος. Απέθ. τὸ 1540. Μ. Χ.

ΓΟΥΪΔΗΣ, Αλεξάνδρος, Ἰταλὸς ἀπὸ τὸ Παταύιον. Αὐτὸς εὐδοκίμησε μέγαν εἰς τὴν Ἰταλικὴν ποίησιν· οἱ λόγοι του ἠκούοντο μὲ πόσῃ εὐχαρίστῃ ἀπὸ τὸν λαόν, εἰς τρόπον ὅςτις ἄλλος ποιητῆς Ἰταλὸς, δὲν ἔφθασε σχεδὸν εἰς τισὶν βαθμῶν ἐπαίνου. Απέθανε τὸ 1712. Μ. Χ.

ΓΟΥΪΔΟΝΟΣ, Κόμης τῆς Φιλανδρίας ἐπαρχίας τοῦ Βελγίου. Ο βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Φίλιππος, ἠλευθέρωσεν αὐτὸν καὶ τὸν υἱὸν του ἀπὸ τὴν φυλακὴν μὲ συνθήκας, ἂν δὲν ὑποταχθῆ ὅλας τῆς Φιλανδρίας, ὅς τις εἶχεν ἀποσατήσει, νὰ ἐπιστρέψουν πάλιν εἰς τὴν φυλακὴν· ἀλλ' οὗτοι μὴ δυνηθέντες νὰ κατησυχάσουν τὴν ἀποφασίαν, ἐφυλακίσθησαν καὶ δεύτερον, περὶ τὰ 1394. Μ. Χ.

ΓΟΥΪΔΟΣ Γένης, Ἰταλὸς ἀπὸ τὴν Βολωνίαν, κάλλιτος ζωγράφος· ὅταν ἐζωγράφιζεν ἐνδύετο μεγαλοπρεπῶς, καὶ ὑπερτεῖτο ἅπὸ τῶν μαθητῶν του μὲ ἄκραν σιωπὴν. ἔξω τοῦ σχολείου ἦτον σεμνὸς, κοινωνικός, καὶ γενναῖος· ὁ τρόπος τῆς ζωγραφίας του ἦτον φυσικός, καὶ ζωηρός. Απέθανε τὸ 1640.

ΓΟΥΪΔΟΣ, Ἰταλὸς, διδάσκαλος τῆς

Ιατρικῆς, ἐνδοξος διὰ τὰς γνώσεις του, καὶ διὰ τὰ συγγράμματά του· ἐξέδωκε μίαν μετάφρασιν ἑλληνικὴν, τῶν παλαιῶν χειρογράφων Ἑλλήνων. Ἀπέθανε εἰς τὴν Φλωρεντίαν τὸ 1569.

ΓΟΥΪΡΑΝΔΑΓΙΟΣ Δομένικος, Ἰταλὸς ἀπὸ τὴν Φλωρεντίαν, ζωγράφος περίφημος, καὶ διδάσκαλος τοῦ Μικελαντζέλου· ἐχρημάτισε πρῶτον χρυσοχόος, ἔπειτα ζωγράφος, ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 44' χρόνων.

ΓΟΥΪΡΟΝΟΣ, Ἰταλός, οἱ Ἰταλοὶ τὸν ἐνόμιζον, ὅτι ἦτον ὁ Πρίγκιψ τῆς Ἰταλικῆς ποιήσεως, ἕως ὅτου τὸν ἐπεσκίασεν ὁ Δάντης. Ἀπέθανε τὸ 1293.

ΓΟΥΑΙΕΑΜΙΝΗΣ Δομένικος, Ἰταλός ἀπὸ τὴν Βολωνίαν, σοφὸς Ἰατρός καὶ μαθηματικός· ἔγραψε περὶ ὑδροστατικῆς, καὶ περὶ τῆς φύσεως τῶν ποταμῶν. Ἀπέθανε τὸ 1710. Μ.Χ.

ΓΟΥΝΔΕΒΕΡΓΑ, γυνὴ τοῦ Αριστάλδου βασιλέως τῆς Λομπαρδίας· ἦτον ὡραία τὸ σῶμα, καὶ καλλίστη τὴν ψυχὴν, καὶ κατ' ἐξοχὴν φιλόανθρωπος. Εἰς τῶν οἰκείων τοῦ βασιλέως ὀνόματι Ἀνδρόφρος, μίαν ἡμέραν τὴν ἐκρίνωσεν ἐν ἕσπεμον ζήτημα· αὐτὴ δὲ τὸν ὠνεΐδισε, καὶ τὸν ἔπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον. Εἶη τὸ 629. Μ.Χ.

ΓΟΥΝΕΪΣ, Ἕλληνας, ἡγεμὼν τῶν Ἀκαρνανῶν, εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος.

ΓΟΥΝΤΕΡΟΣ, ἀπὸ τὴν Θουριγγίαν πόλιν τῆς Γερμανίας, ἡ φύσις τοῦ ἐχάρισε τὴν ἀνδρείαν, καὶ γενναϊότητα, ἐκηρύχθη αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας τὸ 1349. Μετ' ὀλίγους μῆνας τῆς αὐτοκρατορίας του περιέπεσεν εἰς ἀποπληξίαν. Ὁ Κάρολος Τέταρτος τοῦ ἔδωκεν μίαν μι-

κρὰν ποσότητα χρημάτων, καὶ ἔκαμα παραίτησιν τῆς αὐτοκρατορίας του εἰς τὸν Κάρολον βασιλέα τῆς Βοεμίας. Τὸ βασιλεῖον τῶν Ρωμάνων ἐπωλήθη πολλὰκις, ποτὲ ὅμως εἰς μίαν τριαύτην οὐτιδαντὴν τιμὴν. Ὁ Γούντερος ἀπέθανεν ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγους μῆνας, καὶ ἐνταφιάσθη μὲ μεγάλην πομπήν.

ΓΟΥΪΣΜΑΝ Λουΐζα, βασίλισσα τῆς Πορτογαλλίας. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἰσπανίαν, μὲ τὴν εὐτυλίαν της, καὶ μὲ τὰς ἀρετὰς της, ἔβαλε τὸν βασιλικὸν σέφανον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδρός της. Αὕτη ἡ βασίλισσα ἦτον τὸ παράδειγμα τῆς σεμνότητος, καὶ τῆς σαλευρότητος. Ἀπέθανε δὲ ἀπὸ τὰς πολλὰς δυσυχίας, τὰς ὁποίας ἐδοκίμασεν, ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως υἱοῦ της, περὶ τὰ 1666.

ΓΟΥΣΤΑΒΟΣ Ἀνδρόφρος, ὁ λεγόμενος Μίγκας βασιλεὺς τῆς Σβεκίας, διεδέχθη τὸν βασιλικὸν θρόνον τὸ 1611. ἀφοῦ ἔστησε τρόπαια κατὰ τῆς Δανιμαρκίας, Ρωσσίας, καὶ Πολωνίας, τὸ 1630. ἔλαβε μέρος τῶν Προτεστάντων τῆς Γερμανίας, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὸν πόλεμον τὸ 1632. Μ.Χ.

ΓΟΥΤΕΜΒΕΡ, Ἰωάννης, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀργεντίναν πόλιν τῆς Γαλλίας· οὗτος εἶναι ὁ εἰσφευρτής τοῦ τύπου περὶ τὰ 1440. Μ.Χ.

ΓΟΥΤΤΕΡΙΟΣ· οὗτος ἠχημαλωτίσθη ἀπὸ τὸν Φερδινάνδου βασιλέα τῆς Κασελλίας, ἐπαρχίας τῆς Ἰσπανίας, εἰς τὸν ἴδιον πόλεμον εἶχε φανευθῆ ὁ ἀδελφός του, ὁ δὲ Γουττέριος ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ ἐνταφιάσῃ τὸ σῶμα τοῦ ἀδελφοῦ του, μὲ ὑπάρχουσαν τοῦ νὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν· ἀλλ' αὐτὸς τὸ ἐβλάσάμωσε, καὶ βάλων αὐτὸ εἰς ἕν κισώτιον

τὸ ἐφύλαττεν ἄταφον, ἕως οὗ ἀπέθανεν ὁ Φερδινάνδος.

ΓΟΦΦΙ ΕΛΟΣ, Ἰταλός, ἱερεὺς τοῦ 12 αἰῶνος, μετὰ διαλέκτους, Λατινικὴν, Ἑλληνικὴν, καὶ Χαλδαϊκὴν. Περιῆλθε σχεδὸν τεσσαράκοντα χρόνους εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου, καὶ ἐσύναξεν ἀπὸ διαφόρους Βιβλιοθήκας περίεργα πολλὰ.

ΓΡΑΒΙΝΑΣ Ἰωάννης, ποιητὴς Ἰταλός, ἐσπούδασεν εἰς τὴν Νεάπολιν τὸ 1688. Ἀπέρασεν εἰς τὴν Ἰωάννην, ὅπου εὔρε τον Κρεσιθένην, καὶ ἐκ συμφώνου οἱ δύο ἠθέλησαν νὰ ἀναπλάσουν τὴν Ἰταλικὴν ποίησιν. Οὗτος ἐξέδωκε καὶ διάφορα συγγράμματα.

ΓΡΑΙΚΟΣ, υἱὸς τοῦ Θεσσαλοῦ, υἱοῦ τοῦ Δίμωνος· ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Φθιώτιδα τῆς Θεσσαλίας, ἣτις ἔπειτα ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνου τοῦ υἱοῦ τοῦ Δευκαλίωνος, ὠνομάσθη κυρίως Ἑλλάς, καὶ Ἕλληνες οἱ κάτοικοι αὐτοῦ. Γραικοὶ ὠνομάσθησαν ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Γραικοῦ. μετὰ ταῦτα ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ὠνομάσθησαν ὅλοι ἐν γένει οἱ Ἕλληνες, καὶ ἡ Ἑλλάς, Γραικία, ὄνομα τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο γενικὸν εἰς τὸν καιρὸν τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων, καθότι οἱ ὑπήκοοι μόνον τοῦ εἰρημένου Γραικοῦ, καὶ κάτοικοι τῆς Ἑλλαδοπόλεως, ἡ μικρᾶς χώρας τῆς Θεσσαλιώτιδος, ὠνομάζετο Γραικία, ἔπειτα ὁμῶς τοῦτο τὸ ὄνομα ἔγινε κοινόν, ὅπου ἐλάλειτο ἡ Ἑλληνικὴ Γλώσσα.

ΓΡΑΝΔΗΣ, Ἰταλός, περίφημος μαθηματικός, καὶ σοφὸς ἀρχαιολόγος, βιογράφος καὶ ποιητὴς. Οὗτος συνέγραψε περὶ Μηχανικῆς, Γεωμετρίας, Ἀριθμητικῆς, καὶ ἄλλα διάφορα. Ἀπέθανε 1742.

ΓΡΑΝΜΟΝΤΗΣ, εὐγενὴς Γάλλος. οὗτος ἀφοῦ ἔκαμε μεγάλας ἐκδουλεύσεις

εἰς τὴν Γαλλίαν, ἔσάλη ἔπειτα εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐν εἴδει ἐξορίας, διότι εἶχε καταντήσει μέγας οἰνοπότης, καὶ μαινόμενος διὰ τὴν μουσικὴν, καὶ ἀχαλίνωτος εἰς τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας· ἐδιορίσθη νὰ πολιτορχήσῃ τὸ Καμπέιον, πόλιν τῆς Ἀμερικῆς, τὸ ὁποῖον ἐκυρίευσεν, καὶ ἐλαφουργώγησεν, καὶ ἔλαβεν ἀναριθμήτους θησαυροὺς καὶ λάφυρα.

ΓΡΑΤΙΑΝΗΣ, Γιοβλάμος. οὗτος συνέγραψεν ἓν ποίημα ἐπιγραφόμενον Κλεοπάτρα, καὶ ἄλλας τραγωδίας καὶ ποιήματα.

ΓΡΑΤΙΑΝΗΣ, Ἰταλός. συνέγραψε μίαν ἱστορίαν περὶ τοῦ πολέμου τῆς Κύπρου, καὶ τὰς δυσυχίας τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν τοῦ αἰῶνός του. Ἀπέθανε τὸ 1611.

ΓΡΑΤΙΟΣ Φαλίσκος· ἐπωνομάσθη οὕτως ἐπειδὴ κατήγετο ἀπὸ τοὺς Φαλίσκους, λαοὺς ἀρχαίους τῆς Γυρβήνειας. Ἐζη τὸ 25. Π.Χ. συνέγραψε ποίημα κυνηγετικόν εἰς ἑξαμέτρους στίχους. ἐξεδόθησαν ἐν Μιττανύα τὸ 1776. Μετὰ σημειώσεων.

ΓΙ ΕΗ Ἰωάννα, δυσυχῆς πριγκιπέσσα. τὸ 1553. ἐκηρύχθη βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας, καὶ μετὰ δέκα ἡμέρας ὑπεχρῶθη νὰ παραιτήσῃ τὸν θρόνον, τὴν ὁποίαν εὐθὺς ἐφυλάκωσαν. Ἡ βασίλισσα Μαρία, ἐπρόσβαξε καὶ ἐφόνευσαν τὸν ἀνδρατῆς μέσα εἰς τὴν φυλακὴν· ἡ δυσυχῆς σύζυγός του ἔτρεξεν εὐθὺς καὶ ἐνηγκαλίσθη τὸ αἵματωμένον του σώμα καὶ τὸ κατεπίλει· ἀλλ' αἱ δῆμιοι τὴν ἐσέκωσαν ἐκεῖθεν μετὰ καταφρόνησιν, καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν, τὴν ἐφόνευσαν εἰς ἡλικίαν 22. χρόνων.

ΓΡΙΓΕΝΤΙΟΣ, Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἰαφάρ, πόλεως τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας· ἦν θει τὸ 530. Μ.Χ. οὗτος συνῆμίλισε μετὰ

τὸν Ερβάν Ιουδαῖον περὶ Χριστοῦ, ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως τῶν Ομηριτῶν, καὶ ὅλου τοῦ λαοῦ. Αὕτη ἡ ὁμιλία, ἡ ὁποία ἐπιγράφεται καὶ διάλογος, ἐξεδόθη εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῶν Πατέρων, εἰς τὰ Παρίσια κατὰ τὸ 1654.

ΓΡΗΓΟΡᾶς. 2. Νικηφόρος, Γρηγορᾶς.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Μάγνος, ἐπίσκοπος τῆς Ρώμης, ἐνάρετος ἀνὴρ καὶ πεπαιδευμένος, συνέγραψε πολλὰ ἐκκλησιαστικά συγγράμματα εἰς Λατινικὴν διάλεκτον, καὶ ἐπισολὰς τινας εἰς τὸ Ἑλληνικόν. Ἀπέθανε τὸ 604.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Πάρδος, Αρχιεπίσκοπος τῆς Κορίνθου, συνέγραψε περὶ Διαλέκτων· τὰ συγγράματά του ἐξεδόθησαν ἐν Λειψία τὸ 1811, μετὰ ἀξιολόγων σημειώσεων. Ἔζη τὸ 1160, Μ.Χ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ὁ θαυματουργός, οὗτος ἐκαλεῖτο πρότερον Θεόδωρος· κατήγετο ἀπὸ ἐπισήμους γονεῖς ἔθνικούς ἀπὸ τὴν Νεοκαισάρειαν τῆς Καππαδοκίας· ἔχασε τὸν πατέρα του τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἡ δὲ μήτηρ του τὸν ἔβαλε νὰ σπουδάσῃ τὴν ῥητορικὴν, ἐνταυτῷ καὶ τὴν Λατινικὴν διάλεκτον, διερχόμενος δὲ τὰ μέρη τῆς Παλαιστίνης, ἦλθεν εἰς τὴν Καισάρειαν, ὅπου εὗρών τὸν Ωριγένην, ἔμεινε παρ' αὐτῷ, ὁμοῦ καὶ ὁ ἀδελφός του Αἰηνόδωρος, ὅς τις τὸν ἐδίδαξεν τὰ εἶδη τῆς φιλοσοφίας, καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὴν χριστιανικὴν πίσιν· διέτριψεν εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ Ωριγένους ἀπὸ τὰ 238, μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα του, ὅπου κατεπεΐσθη νὰ ἀναδειχθῇ, τὸ ἀξίωμα τῆς ἐπισκοπῆς τῆς Νεοκαισαρείας τὸ 264, Μ.Χ. ζήσας δὲ θεαρέτως, καὶ ἐκτελῶν πολλὰ θύματα, ἀπεδήμη-

σε πρὸς Κύριον τὸ 270 Μ.Χ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ὁ θεολόγος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Αρριζόν, πόλιν τῆς Καππαδοκίας τὸ 300, Μ.Χ ὁ πατήρ του ἦτον ἐπίσκοπος τῆς Ναζιανζοῦ πόλεως. ἐμαθήτευσεν εἰς τὴν Καισάρειαν τῆς Παλαιστίνης, ἔπειτα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ τέλος εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἐφιλιώθη μὲ τὸν Μεγαν Βασίλειον, καὶ ἐγνωρίσθη μὲ τὸν Γουλιανόν. Ο Βασίλειος τὸν ἐχειροτόνησεν ἐπίσκοπον τῶν Ζασιμῶν, τῆς ἐπισκοπῆς τῆς Καισαρίας, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ὁ τόπος οὗτος ἦτον νοσώδης παραιτήθη καὶ διεδέχθη τὴν ἐπισκοπὴν τοῦ πατρός του. τὸ δὲ 378, ἔγινε Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Μεγάλου Θεοδοσίου· ἔπειτα παρεχώρησε τὸν θρόνον του, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Αρριζόν τὴν πατρίδα του, ὅπου καὶ ἀπέθανε· συνέγραψε 35 ὁμιλίαις καὶ 244, ἐπισολὰς, καὶ διάφορα ἄλλα ποιήματα.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, ὁ μικρότερος ἀδελφός Βασιλείου τοῦ Μεγάλου· ἐγεννήθη εἰς τὸν Πόντον τῆς Καππαδοκίας, ἐδόθη ὅλος εἰς τὴν ῥητορικὴν, καὶ εὐδοκίμησε τόσον μεγάλως, ὥστε ἐπαινεῖται τὸ ὕψος του, ὡς γλαφυρώτατον· ἔκαμε μεγάλας ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ ὅποιον καὶ ὠνομάσθη Πατὴρ Πατέρων· κατὰ πρῶτον προσχειρίσθη ἀναγνώσης, μετέπειτα τὸν ἀνεβίβασεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν θρόνον τῆς ἐπισκοπῆς Νύσσης τὸ 372, ἦτον παρὼν εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει γενομένην σύνοδον τὸ 381 καὶ 394, τὰ συγγράμματά του σώζονται σχεδὸν ὅλα, τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν εἰς τὰ Παρίσια εἰς τόμους δύο, τὸ 1615.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ὁ Παλαμᾶς, κατήγετο

ἀπὸ τὴν Ἀσίαν· Παραιτηθεὶς τὰς βασιλικὰς τιμὰς ἦλθεν εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος, ὁμοῦ μὲ ἄλλους δύο ἀδελφοὺς του, καὶ ἔγιναν μοναχοί. τὸ 1347. ὁ Βασιλεὺς Κατακουζηνός, καὶ ὁ Πατριάρχης Ἰσίδωρος, ἐψήφισαν αὐτὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Θεσσαλονίκης, ἀλλ' ὁ διοικητὴς ταύτης τῆς πόλεως δὲν τὸν ἐδέχθη, καὶ διευθύνθη εἰς τὴν Λήμνον. Ἦτον δὲ πάρεδρος καὶ εἰς τὴν σύνοδον, ἣ ὅποια ἔγινεν εἰς Κωνσταντινούπολιν κατὰ τοῦ Βαρλαάμ. Ἐξή τὸ 1351. Συνέγραψε πολλὰ κατὰ Λατίνων, τὰ ὅποια ἔμειναν ἀνέκδοτα.

ΓΡΙΜΑΛΔΗΣ Ἰωάννης, ἀπὸ τὴν Βολωνίαν, πόλιν τῆς Ἰταλίας, περίφημος ζωγράφος. ἀπέθανε τὸ 1680. Μ. Χ.

ΓΡΙΜΟΑΔΟΣ Ἰταλός, Δούξ τῆς Βενεζέντου ἐπαρχίας τῆς Ἰταλίας· ἀφοῦ ἐδίωξεν ἀπὸ τὸ Μιλάνον, καὶ ἀπὸ τὴν Παύσαν τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀρφέστου, ἐνίκησε μὲ ἀπάτην τοὺς Γάλλους, ἐπροσποιήθη τρόπον τινὰ, ὅτι δὲν ἐγνώριζε τὸ φρασισμόν των εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅθεν διὰ νυκτός, ἐνῶ αὐτοὶ ἦσαν θυθισμένοι εἰς τὸν ὕπνον ἀπὸ τὴν οἰνοποσίαν, ὤρμησαν ἐκεῖνοι αἰφνιδίως καὶ τοὺς κατέκοψαν.

ΓΡΙΣΜΟΝΔΑ Παυλίνα, ἐγεννήθη εἰς τὴν Πέργαμον πόλιν τῆς ἐπικρατείας τῶν Ἑνετῶν· ἦτον καλλιῆς ποιήτρια, ἐπόνθεσε διάφορα ποιήματα, καὶ ἀπέθανε τὸ 1801. Μ. Χ.

ΓΡΟΖΙΟΣ Οὔγος, νομοθέτης ἄριστος, καὶ συγγραφεὺς τοῦ ἀνθρωπίνου δικαιώματος· ἐγεννήθη εἰς τὸ Δελφινάτον, ἐπαρχίαν τῆς Γαλλίας, τὴν 11. Ἀπριλίου 1582. Ἀπέθανε εἰς τὸ Στοκχόλμ ἀπετρόπολιν τῆς Σουηδίας τὸ 1645. Μ. Χ.

ΓΡΟΤΙΟΣ Λοδοβίκος· οὗτος ἐγεννήθη

τυφλός, πλὴν ἐχρημάτισε περίφημος εἰς τὴν λογικὴν καὶ εἰς τὴν φιλοσοφίαν· ἐδημηγόρησεν ἐπαινῶν τὸν Ἑνρῖκον Βασιλέα τῆς Γαλλίας. Σώζονται τούτου διάφορα ποιήματα. Ἀπέθανε τὸ 1585.

ΓΡΥΛΛΟΣ, υἱὸς τοῦ περιεσότητου Ξενοφῶντος, ἐπληρώθη θανατηφόρος, πολεμῶν μὲ ἀνδρείαν εἰς τὸν πόλεμον τῆς Μαντηνίας εἰς Πελοπόννησον τὸ 360. Π. Χ. ἔλαβε τὸλμην ἐνῶ ἦτον πληγωμένος, καὶ ἐφόνευσε τὸν Ἐπαμινῶνδα Ἀρχιστράτηγον τῶν Θηβαίων· ὅταν ἔμαθε τὸν θάνατόν του ὁ Ξενοφῶν ὁ πατήρ του, ὑπερευλήθη, καὶ ἐπειδὴ ἐθυσιάζε καὶ εὐρέθη μὲ σέφανον εἰς τὴν κεφαλὴν, τὸν εὐγαλε, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπληροφόρηθη, ὅτι ὁ υἱὸς του ἐφονεύθη, ἀφοῦ ἐφόνευσε τὸν ἀρχιστράτηγον τῶν ἐχθρῶν, ἔβαλε πάλιν τὸν σέφανον, λέγων, ὅτι ὁ θάνατος τοῦ υἱοῦ μου μακρὰν τοῦ νᾶ προξενήσῃ λύπην, πρέπει νᾶ ἐορτασθῇ.

ΓΡΥΓΓΟΣ, ἀθηναῖος· οὗτος κατηγορηθεὶς ὑπὸ τοῦ δημαγωγοῦ Κλέωνος, διὰ τὰς μεγάλας πονηρὰς καὶ αἰσχρὰς του πράξεις, ἐφερέθη τοῦ δικαιώματος τοῦ πολίτου. Ἀριστοφ. 877.

ΓΡΥΦΟΣ, ὀνομάσθη οὕτως· διότι ἦ μύτη του ἦτον πολλὰ χονδρὴ· ἦτον υἱὸς τῆς Κλεοπάτρας· οὗτος ἐφόνευσε τὸν ἀδελφόν του Σέλευκον, διὰ νᾶ λάβῃ αὐτὸς τὴν βασιλείαν· ἀλλ' ἡ Κλεοπάτρα τὸν ἐφθόνησε ὑποπτευθεῖσα μήπως, μετὰ τὴν κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου νίκην του τὴν ἀφαιρέσῃ τὴν ἐξουσίαν· ὅθεν ἐπιστρέφων ἀπὸ τὴν νίκην τοῦ ἐπρόσφερε ἕνα ποτήριον οἴνου μὲ φάρμακον· ἀλλ' αἰσθὼς ὑποπτευθεὶς δολιότητα, δὲν ἠθέλησε νᾶ τὸ πῖν, καὶ ἔδωκε τὰ πρωτεῖα εἰς τὴν

αὐτὸς τὴν εἶπε, ὅτι ἂν δὲν τὸ πῖν θέλει
βεβαιώσει τὴν ὑποψίαν του· αὕτη δὲ διὰ
τὸ ἀφαιρέσει πᾶσαν ὑποψίαν, ὑπε-
χρεώθη νὰ τὸ πῖν, καὶ οὕτως ἀπέθανε.

ΓΥΓΗΣ, υἱὸς τοῦ Δαοκύλου, φίλος τοῦ
Κανδάλου βασιλέως τῶν Λυδῶν· οὗτος
κατὰ παρακίνησιν τῆς ἰδίας βασιλί-
σης, ἐφόρυσσε τὸν Κανδάλην, καὶ ἐκυ-
ρίευσσε τὸν θρόνον τῆς Λυδίας τὸ 760.
Π.Χ. βασιλεύσας 38. χρόνους· λέγεται,
ὅτι ἐσάθη πλουσιώτατος, ἀφιερῶσας εἰς
τὸν ἐν Δελφοῖς ναὸν τοῦ Απόλλωνος δι-
άφορα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πολύτιμα ἀ-
νκθήματα. Ηρόδοτος.

ΓΥΛΙΠΟΣ, ὁ Λακεδαιμόνιος, υἱὸς τοῦ
Κλεανδρίδου. Τὸν ἐσειλαν οἱ Λακεδαιμό-
νιοι διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς Συρακουσίους,

καθ' ὃν καιρὸν εἶχον πόλεμον μετὰ τοὺς Α-
θηναίους· ἀφοῦ δὲ τοὺς ἐνίκησε πολλά-
κις, ἔλαβε καὶ τοὺς στρατηγοὺς τῶν Νι-
κίαν καὶ Δημοσθένην, καὶ ὅλον τὸ μεῖ-
ναν στρατόπεδον αἰχμαλώτους· ἔπειτα ἐ-
πέσρεψεν εἰς τὴν Σπάρτην μετὰ πλούσια
λάφυρα, καὶ ἐνδόξως.

ΓΩΒΡΙΑΣ, εἰς τῶν ἑπτὰ εὐγενῶν Περ-
σῶν, οἵτινες συνώμοσαν κατὰ τοῦ Ψευ-
δοσμέρδιος, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ βα-
σιλέως Καμβύσου. Ηρόδοτος.

ΓΩΒΡΙΑΣ, υἱὸς τοῦ Δαρσίου, ἡγε-
μὼν τῶν Λιγαίων. Ηρόδοτος.

ΓΩΒΡΙΑΣ, εἰς τῶν τεσσάρων ἀρχι-
στρατῆγων τοῦ Βασιλέως Αρταξέρξου,
ὅτε οὗτος ἐπολεμεῖτο ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ
τοῦ Κύρου, τοῦ νεωτέρου. Ξενοφ.

ΔΑΒΑΝΤΖΑΤΗΣ Βερνάρδος, Ἰταλὸς,
ἀπὸ τὴν Φλωρεντίαν. Συνέγραψεν ἐν βιβλί-
ον περὶ Γεωργικῆς τῆς Τοσκάνης. Ἔζη
περὶ τὰ 1600. Μ. Χ.

ΔΑΒΙΔ, ἐνδόξος καὶ ἐπιτήδειος ζω-
γράφος, Γάλλος ἀσπλαγγῆς καὶ αἰμο-
βόρος· ἡ Κυβέρνησις ἐπέταξε νὰ κόψουν
τὴν κεφαλὴν του, ἑμοῦ μετὰ τὴν τοῦ Ροῦ-
σπιέρου τὸ 1794. ἀλλ' οἱ μαθηταὶ του
τὸν ἐπροφύλαξαν, καὶ οὕτως ἀπέφυγε
τὴν καταδίκην.

ΔΑΒΙΔ, υἱὸς τοῦ Ἰσαΐ, ἀπὸ τὴν φυ-
λὴν τοῦ Ἰουδα, ὅστις ἀπὸ ποιμὴν ἔγενε
προφήτης καὶ βασιλεὺς. Οὗτος ὁ καμ-
πρὸς ἀνὴρ ἐπιστρατεύθη θεσθόν, καὶ συνέ-
γραψε τὸ Ψαλτήριον, τὸ ὑποῖον περιέ-

χει μεγάλα μυστήρια, καὶ πολλὰς ἐντο-
λάς ἠθικὰς, καὶ τὰς Προφητείας ὅλων
τῶν συμβάντων εἰς τοὺς Ἑβραίους. Κα-
τὰ τὴν κοινὴν ἰδέαν, ἡ γλυκεῖα μελω-
δία τῆς κινίρας τοῦ Δαβίδ, ἔκαμε τὰ
πουλία νὰ μένουν ἀκίνητα, καὶ ἐμαλά-
κωνε καὶ αὐτὸν τὸν σίδηρον. Εμονομά-
χησε καὶ ἐνίκησε τὸν Γίγαντα Γολιάθ,
ἐπολέμησε κατὰ τοῦ Σαούλ, πρώτου βα-
σιλέως τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ τὸν κατε-
κράτησεν. Εἰς τὸ γῆρας του ἐκυρίευσσε τὴν
Αζού πόλιν τῶν Γυγάντων. Ἀπέθανε τὸ
1014. Π.Χ. εἰς ἡλικίαν 70. χρόνων, βα-
σιλεύσας χρόνους 40. καὶ ἀφῆκε διαδο-
χὸν τοῦ θρόνου του τὸν υἱὸν του Σολο-
μῶντα, προτιμήσας αὐτὸν ἀπὸ τὰ ἄλλα